Lietas arhīva Nr. CA-0098-22/10
ECLI:LV:ZAT:2022:0622.C73310521.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2022.gada 22.jūnijā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Svetlana Maršāne, tiesnese Inese Belicka, tiesnese Inese Skudra
ar tiesas sēdes sekretāri Inesi Boži,
piedaloties apelācijas sūdzības iesniedzējai atbildētājai /pers. A/, prasītājas SIA /Nosaukums A/ pārstāvei /pers. B/,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē, Microsoft Teams platformā, civillietu SIA /Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 12.februārī SIA /Nosaukums A/ cēla Zemgales rajona tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu, kurā lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai galveno parādu 1935,59 EUR, aizdevuma lietošanas procentus 1056,03 EUR, aizdevuma līguma administrēšanas maksu 54,07 EUR, līgumsodu 59,85 EUR, likumiskos procentus 443,86 EUR, parāda piedziņas izdevumus 17 EUR, tiesas izdevumus un ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 EUR, kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no galvenā parāda par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] 2018.gada 29.maijā starp/Nosaukums E/ un SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī prasītāja) tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kura nosacījumiem prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētājas saistībām ar visām blakus tiesībām.

[1.2] 2013.gada 10.septembrī starp atbildētāju un /Nosaukums E/ Latvijas filiāli (turpmāk arī Kreditors) tika noslēgts aizdevuma līgums Nr./numurs/, saskaņā ar kuru/Nosaukums E/ Latvijas filiāle izsniedza atbildētājai aizdevumu 2134,31 EUR, atbildētāja apņēmās atmaksāt aizdevumu, procentus par aizdevuma lietošanu un citus no aizdevuma līguma izrietošos maksājumus aizdevuma līguma maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā.

Ievērojot to, ka atbildētāja neveica aizdevuma un citu no aizdevuma līguma izrietošo maksājumu atmaksu aizdevuma līguma maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā, kā arī to, ka atbildētājas maksājumu kavējums pārsniedza 30 dienas,/Nosaukums E/ Latvijas filiāle atbilstoši aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2.punktam vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma ar 2021.gada 17.februāri un pieprasīja tūlītēju parāda atmaksu.

Uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu atbildētājas no aizdevuma līguma grafika izrietošās nenokārtotās saistības ir 3045,69 EUR, kas sastāv no neatmaksātā aizdevuma 1935,59 EUR, procentiem par aizdevuma lietošanu 1056,03 EUR un aizdevuma līguma administrēšanas maksas 54,07 EUR.

[1.3] Tā kā atbildētāja neveica aizdevuma un citu no aizdevuma līguma izrietošo maksājumu atmaksu aizdevuma līguma maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā, atbilstoši aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.punktam atbildētājai ir pienākums maksāt līgumsodu 0,5 % apmērā no nokavētās maksājumu summas par katru kavējuma dienu. Atbildētājai ir pienākums segt līgumsodu 59,85 EUR apmērā.

[1.4] Papildus ir pamats piedzīt no atbildētājas likumiskos procentus 443,86 EUR par laika periodu no 2017.gada 18.februāra līdz 2020.gada 14.decembrim. Prasītājai ir tiesības saņemt arī likumiskos procentus 6 % gadā no neatmaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

[1.5] Atbildētājai ir pienākums atlīdzināt prasītājai kā parāda atgūšanas pakalpojumu sniedzējai radušos parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR, jo pirms prasības celšanas tiesā atbildētāja Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma ietvaros ir aicināta labprātīgi nokārtot savas parādsaistības. Atbildētāja ir vairākkārtīgi informēta par nenokārtotajām saistībām gan telefoniski, gan ar atgādinājuma vēstulēm.

[1.6] Prasība pamatota ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu (lietas 4.-6.lapa).

[2] Atbildētāja/pers. A/ iesniedza paskaidrojumus par prasību, kuros norādīts, ka atbildētāja SIA /Nosaukums A/ prasību neatzīst paskaidrojumos izklāstīto argumentu dēļ (lietas 36.-40.lapa).

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu apmierināta pilnīgi SIA /Nosaukums A/ prasība, nospriests piedzīt no /pers. A/ par labu SIA /Nosaukums A/ galveno parādu 1935,59 EUR, aizdevuma administrēšanas maksu 54,07 EUR, parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR, līgumiskos procentus 1056,03 EUR par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim, līgumsodu 59,85 EUR, likumiskos procentus 443,86 EUR par laika periodu no 2017.gada 18.februāra līdz 2020.gada 14.decembrim, valsts nodevu 377,30 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR. SIA /Nosaukums A/ noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no piespriestās, bet neatmaksātās galvenā parāda summas 1935,59 EUR, nepārsniedzot tās apmēru.

Spriedums motivēts ar šādiem argumentiem.

[3.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 10.septembrī starp /Nosaukums E/ Latvijas filiāli un atbildētāju noslēgts aizdevuma līgums Nr./numurs/(turpmāk arī Aizdevuma līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai tika izsniegts aizdevums 2134,31 EUR apmērā patēriņa preču iegādei. Līguma darbības termiņš – 2018.gada 5.oktobris (lietas 13.-14.lapa). Lietā nepastāv strīds, ka kredīta summa atbildētājai ir izsniegta. Minēto apliecina lietas materiāliem pievienotie maksājuma uzdevumi par aizdevuma izsniegšanu (lietas 16.-20.lapa).

[3.2] No 2018.gada 29.maijā starp/Nosaukums E/, ko Latvijā pārstāv tās filiāle, kā cedentu un SIA /Nosaukums A/ kā cesionāru noslēgtā cesijas līguma Nr./numurs/izraksta un tā pielikuma Nr. 1 (lietas 21., 22.lapa) secināms, ka prasītājai ir cedētas no aizdevuma līguma izrietošās prasījuma tiesības

pret atbildētāju.

A r 2018.gada 6.augusta paziņojumu par kreditora maiņu prasītāja informējusi atbildētāju, ka /Nosaukums E/ Latvijas filiāle cedējusi SIA /Nosaukums A/ prasījuma tiesības pret atbildētāju ar visām pie tām piederīgām blakustiesībām (lietas 23.lapa).

Atsaucoties uz Civillikuma 1793.panta 3.punktu, 1798., 1801.pantu, norādīts, ka ar iesniegtajiem pierādījumiem pierādīts, ka prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma.

[3.3] Aizdevuma līguma pamatnoteikumos ir iekļauta sadaļa par aizdevuma izsniegšanas kārtību, kurā ir noteikts, ka aizdevējs izsniedz aizdevuma summu divu darba dienu laikā no aizdevuma līguma noslēgšanas brīža. Aizdevuma summa tiek izsniegta aizņēmējam sekojoši: 538,25 EUR pārskaitīti atbildētājai, 165 EUR – /Nosaukums B/, 325,37 EUR – AS /Nosaukums H/, 340 EUR – /Nosaukums C/, 71,38 EUR – /Nosaukums D/.

Aizdevuma līgumā norādīto naudas līdzekļu pārskaitīšanu /pers. A/ 538,25 EUR apmērā pierāda 2013.gada 10.septembra maksājuma uzdevums Nr.106723, naudas līdzekļu pārskaitīšanu /Nosaukums B/ 165 EUR apmērā pierāda 2013.gada 10.septembra maksājuma uzdevums Nr.106718, naudas līdzekļu pārskaitīšanu AS /Nosaukums H/325,37 EUR apmērā pierāda 2013.gada 10.septembra maksājuma uzdevums Nr.106719, naudas līdzekļu pārskaitīšanu /Nosaukums C/ 340 EUR apmērā pierāda 2013.gada 10.septembra maksājuma uzdevums Nr.106721, naudas līdzekļu pārskaitīšanu /Nosaukums D/ 71,38 EUR apmērā pierāda 2013.gada 10.septembra maksājuma uzdevums Nr.106722 (lietas 15.-19.lapa).

Atbilstoši Aizdevuma līguma pamatnoteikumos noteiktajam puses ir pielīgušas komisijas maksu par līguma noformēšanu 85,37 EUR (lietas 13.lapa).

Ņemot vērā norādīto, atsaucoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1934., 1943.pantu, tiesa secina, ka prasītāja ir pierādījusi, ka Aizdevuma līgumā pielīgtā aizdevuma summa 2134,31 EUR ir izmaksāta atbilstoši Aizdevuma līgumā noteiktajai kārtībai.

Ar savu parakstu uz līguma atbildētāja ir apliecinājusi, ka ir iepazinusies ar līguma nosacījumiem, savas saistības apzinās pilnībā un apņemas tās pildīt.

Lietā nepastāv strīds par līguma nosacījumiem un par to, ka no aizdevēja puses līgums ir izpildīts.

[3.4] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas pamatparādu 1935,59 EUR.

Ar aizdevuma līgumā iekļauto maksājumu grafiku apstiprinās, ka atbildētājai bija pienākums norēķināties ar prasītāju atbilstoši abu pušu parakstītajam maksājumu grafikam (lietas 14.lapa).

Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka /Nosaukums E/ kontā ir iemaksāti 1200,95 EUR. No prasības pieteikumam pievienotā aprēķina izriet, ka atbildētāja laika periodā no 2014.gada 5.februāra līdz 2016.gada 1.februārim ir veikusi maksājumus 1757,41 EUR apmērā, pēdējais maksājums veikts 2016.gada 1.februārī 70 EUR apmērā (lietas 68.lapa), līdz ar to neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 1935,59 EUR.

Atbildētājas iebildumi, ka aizdevuma līgums pēc būtības ir prettiesisks, ka atbildētājai nebija iespējams rūpīgi iepazīties ar līguma visiem noteikumiem, to, ka līgums tika noformēts ātri un bez iedziļināšanās līguma nosacījumos, nav guvuši apstiprinājumu, jo līguma vispārējo noteikumu 8.punktā (lietas 14.lapa) norādīts, ka aizņēmējs ar savu parakstu apliecina, ka ir iepazinies un atzinis par saistošiem līguma noteikumus (t.sk. līguma pamatnoteikumus, vispārējos noteikumus, maksājumu grafiku, grozījumus un citus iespējamos pielikumus), bankas vispārējos noteikumus un līgumam piemērojamo aizdevēja cenrādi un ir informēts par savām tiesībām saistībā ar aizdevēja veikto personas datu apstrādi. Aizņēmējs apliecina, ka pirms līguma noslēgšanas viņš ir saņēmis patēriņa kredīta standarta informācijas veidlapu ar informāciju par līguma noteikumiem, kā arī pienācīgi iepazinies ar iepriekšminēto informāciju, un apliecina, ka saskaņā ar šī līguma noteikumiem piešķirtais aizdevums atbilst aizņēmēja vēlmēm un finansiālajām iespējām.

Ar parāda aprēķinu pierādīts, ka atbildētāja veikusi 22 maksājumus kopā 1757,41 EUR apmērā, neatmaksātā pamatsumma, kas izriet no Aizdevuma līguma, ir 1935,59 EUR (lietas 12.lapa).

Atsaucoties uz Civillikuma 1589., 1828.pantu, norādīts, ka no aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2.1.punkta redzams, ka aizdevējs ir tiesīgs pirms termiņa vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt tūlītēju parāda atmaksu no aizņēmēja gadījumā, ja aizņēmējs ir nokavējis no līguma izrietošās maksājuma saistības izpildi vairāk kā 30 (trīsdesmit) dienas.

2017.gada 17.februārī atbildētājai nosūtīts paziņojums par atkāpšanos no līguma (lietas 25.lapa). Paziņojumā norādīts, ka parāda pamatsumma ir 1935,59 EUR, nesamaksātie līgumiskie procenti 1358,52 EUR, ar parāda piedziņu saistītie izdevumu 28,44 EUR, citas komisijas 71,25 EUR.

Kā norādīts prasības pieteikumā un kas pierādīts ar parāda aprēķinu un saņemto maksājumu uzskaitījumu, atbildētāja pēdējo maksājumu ir veikusi 2016.gada 1.februārī.

Tiesa secina, ka aizdevēja/Nosaukums E/ Latvijas filiāle ir atkāpusies no līguma, kad atbildētāja ir kavējusi parāda atmaksu 365 dienas.

Lietas materiālos nav pierādījumu, kas radītu tiesai pamatu apšaubīt prasītājas norādītos apstākļus, ka atbildētājai pastāv nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju pamatparāda 1935,59 EUR apmērā, kas piedzenams no atbildētājas par labu prasītājai.

[3.5] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas procentus par kredīta izmantošanu 1056,03 EUR.

Atsaucoties uz Civillikuma 1753.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1753., 1946.pantu, norādīts, ka no Aizdevuma līguma izriet, ka ir pielīgta atbildētājas saistība par aizdevuma izmantošanu maksāt procentus. Procentu summa, kas aprēķināta par visu aizdevuma termiņu, ir 2954,37 EUR. Aizņēmuma procentu likme, kas aprēķināta no aizdevuma summas atlikuma, ir 27,3053 % gadā (lietas 13.lapa).

No lietas materiālos esošā parāda aprēķina (lietas 12.lapa) izriet, ka procenti par aizdevuma izmantošanu aprēķināti par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim – kopā 1056,03 EUR.

Tiesa atzina, ka līguma noteikumi paredz salīdzinoši lielus procentus, tomēr tas nenozīmē, ka lietošanas procentus būtu pamats samazināt vai nepiemērot vispār.

Līgumiskie procenti aprēķināti līdz 2017.gada 17.februārim, kad aizdevēja vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma, līdz ar to nav pārkāpts nosacījums par līgumisko procentu aprēķināšanas periodu. Prasījums par līgumisko procentu 1056,03 EUR piedziņu par laika periodu līdz 2017.gada 17.februārim ir pamatots un apmierināms. Tiesai nav pamata šo procentu aprēķinu apšaubīt, līdz ar to pielīgtie, bet nesamaksātie procenti piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

[3.6] Atsaucoties uz Civillikuma 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu un Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1.punktu, kas noteic, ka no līguma izrietošo maksājumu kavējumu gadījumā atbildētājs maksā aizdevējam līgumsodu 1 % apmērā no nokavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu, norādīts, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu, jo noteiktajā termiņā netika veikti maksājumi, līdz ar to atbilstoši līguma noteikumiem ir iestājies atbildētājas pienākums maksāt prasītājai līgumsodu.

Tā kā atbildētāja ir pieļāvusi līgumsaistību nepienācīgu izpildi attiecībā uz maksājumu veikšanu, tiesa atzina, ka ir pamats līgumsoda piemērošanai.

Atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu, norādīts, ka, lai arī tiesas ieskatā pušu pielīgtais līgumsods 1% no nokavēto maksājumu summas dienā ir nesamērīgi liels, tomēr kopējais prasītājas aprēķinātais līgumsods 59,85 EUR ir vērtējams kā samērīgs un proporcionāls, ņemot vērā kavēto maksājumu apmēru un kavējuma ilgumu, un ir pamats piedzīt no atbildētājas līgumsodu 59,85 EUR par laika periodu no 2016.gada 6.augusta līdz 2017.gada 17.februārim.

[3.7] Tā kā atbildētāja nav veikusi piešķirtā kredīta atmaksu, pēc līguma izbeigšanas lietojusi naudas līdzekļus, tiesa atzina, ka ir pamatots prasītājas lūgums piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 18.februāra līdz 2020.gada 14.decembrim 147,39 EUR

apmērā, kas aprēķināti par 1395 kavējuma dienām.

[3.8] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma administrēšanas maksu 54,07 EUR.

No aizdevuma līguma maksājumu grafika redzams, ka laika periodā no 2013.gada 10.septembra līdz 2018.gada 5.oktobrim atbildētājai bija pienākums maksāt administrēšanas maksu 2,85 EUR (2 Ls) (lietas 14.lapa).

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījumu sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai pusei zaudējumus.

Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka nepiekrīt piemērotajām administrēšanas maksām līdz pat 2017.gada 17.februārim, kad faktiski nebija ko administrēt. Šis atbildētājas arguments nav pietiekams, lai pielīgto administrēšanas maksu atzītu par nepamatotu. No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina izriet, ka līguma administrēšanas maksa 54,07 EUR apmērā aprēķināta par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim.

Tā kā līgumā puses vienojušās par aizņēmēja pienākumu veikt ikmēneša administrēšanas maksas maksājumus, tiesa uzskata, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama arī līguma administrēšanas maksa 54,07 EUR apmērā par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim, tas ir, līdz brīdim, kad aizdevējs atkāpās no līguma.

[3.9] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR apmērā.

Atsaucoties uz Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 „Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2., 2.1.punktu, kurā noteikti parāda atgūšanas pieļaujamie apmēri, tiesa atzina, ka prasītājai ir atlīdzināmi parāda atgūšanas izdevumi 17 EUR.

[3.10] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājas nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no galvenā parāda summas 1935,59 EUR, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[3.11] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas prasītājas labā piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 377,30 EUR (lietas 8., 9.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesa dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 5,47 EUR (lietas 10.lapa).

[3.12] Spriedumā norādīts, ka prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus 5,44 EUR.

Ar pieteikuma izskatīšanu brīdinājuma kārtībā saistītie izdevumi 5,44 EUR (lietas 11.lapa) ir procesuālie izdevumi, kas nav radušies konkrētajā civillietā un nav uzskatāmi par Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktā minētajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem. Civilprocesa likums neparedz ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu gadījumā, ja pieteikums par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā atstāts bez izskatīšanas, un šie izdevumi nav ieskaitāmi Civilprocesā likuma 39.panta pirmajā daļā paredzētajos ar lietas izskatīšanu saistītajos izdevumos, kas maksājami, ceļot prasību pret to pašu parādnieku. Līdz ar to nav pamata šos izdevumus attiecināt uz izskatāmo lietu un piedzīt tos no atbildētājas (lietas 77.-87.lapa).

[4] Atbildētāja/pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu, kurā lūdz Zemgales apgabaltiesu izskatīt lietu pēc būtības un noraidīt prasību, norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja savos 2021.gada 15.marta paskaidrojumos lūdza tiesu izprasīt no prasītājas lietas apstākļus precizējošus dokumentus un pierādījumus, kuriem atbildētājai nav piekļuves, - izdrukas no /Nosaukums E/kontiem un rakstveida vienošanos, kas bija neatņemama 2013.gada 10.marta Aizdevuma līguma Nr./numurs/ sastāvdaļa, kā arī citus pierādījumus lietā, kurus atbildētāja uzskatīja par būtiskiem. Atbildētājas ieskatā prasītājas iesniegtā papildus informācija dotu tiesai iespēju objektīvāk izvērtēt lietas apstākļus, iespējamās piedzenamās naudas summas, kā arī palīdzētu pieņemt likumīgu un pamatotu spriedumu.

Atbildētāja nepiekrīt galvenā parāda summai (tādai, kādu to aprēķinājusi prasītāja), kā arī līdz ar to visiem aprēķinātajiem procentiem. Spriedumā tiesa nav pamatojusi, kāpēc atbildētājas lūgumi noraidīti vai nav ņemti vērā, tāpēc atbildētājas ieskatā, ir pārkāpts sacīkstes civilprocesā princips (CPL 1., 10.pants).

Atbildētāja no tiesas nesaņēma arī prasītājas sniegto 2021.gada 11.maija atsauksmi, kurai pievienots no atbildētājas saņemto maksājumu uzskaitījums, attiecīgi atbildētāja nevarēja šos maksājumus salīdzināt, un, nesaņemot prasītājas sniegto papildus informāciju par lietas apstākļiem, atbildētājai bija liegta iespēja izmantot savas civilprocesuālās tiesības.

Prasītāja savā atsauksmē norādījusi, ka iesniegtais parāda aprēķins neatspoguļo atbildētājas faktiski veikto maksājumu datumus un summas, bet gan parāda, kā izveidojies parāda atlikums un kādiem maksājumiem bija jābūt veiktiem saskaņā ar Aizdevuma līguma maksājumu grafiku. Atbildētāja konstatē, ka minētais prasītājas apgalvojums neatbilst patiesībai, jo atsevišķi atbildētājas veiktie maksājumi sakrīt ar parāda aprēķinā minēto (arī tad, kad maksājums veikts vēlāk, nekā to paredzēja maksājuma grafiks).

Parāda aprēķins nesakrīt ar maksājuma grafiku, turklāt atbildētāja nav saņēmusi no tiesas prasītājas iesniegto saņemto maksājumu uzskaitījumu, tāpēc nav iespējams neko secināt. Tāda situācija nav pieļaujama arī no patērētāju tiesību aizsardzības viedokļa.

Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas iebildumus un lūgumus, turklāt nav rūpīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kā arī to, kā veidojies galvenais parāds, jo prasītājas *neiesniegtie* dokumenti (Vienošanās) būtiski maina visas prasītājas aprēķinātās summas un procentus. Atbildētāja apstrīd prasītājas parāda aprēķinu pēc būtības, tā tiesiskumu un pareizību, tomēr tiesa neņem vērā atbildētājas iebildumus. Tiesa nav pārbaudījusi piedzenamo summu veidošanos vai pareizību vispār, tikai atsaukusies uz prasītājas prasību.

Tiesa sprieduma 15.punktā lemj piedzīt no atbildētājas vēl aizdevuma administrēšanas maksu 54,07 EUR. Aizdevuma administrēšanas maksa nekad nav bijusi noteikta kā atsevišķs maksājums, jo aizdevuma atmaksa bija jāveic vienā maksājumā, tāpēc atbildētāja uzskata, ka tiesa šādu lēmumu pieņēmusi nepamatoti.

Apstākļos, kad tiesas process notiek attālināti, un saziņa ar tiesu notiek e-pastā, atbildētājas ieskatā, tiesai bija jāatsūta visa prasītājas iesniegtā informācija, citādi tiek pārkāpts arī pušu līdztiesības princips (CPL 9.pants) (lietas 105.lapa).

[5] Ar Zemgales apgabaltiesas tiesneses 2021.gada 7.oktobra lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu civillietā SIA /Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu, nolemts civillietu izskatīt rakstveida procesā 2021.gada 8.decembrī, paziņojot lietas dalībniekiem, ka Zemgales apgabaltiesas nolēmums būs pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 8.decembrī. Lietas dalībniekiem paziņots par apelācijas tiesvedības ierosināšanu, prasītājai izskaidrotas Civilprocesa likuma $440.^{9}$, $440.^{10}$ pantā paredzētās tiesības (lietas 111., 112., 113.lapa).

[6] Prasītāja SIA /Nosaukums A/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, kuros lūdz tiesu noraidīt apelācijas sūdzību,

norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots un likumīgs.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītāja prasības pieteikumam pievienoja dokumentus, kas apstiprina atbildētājas nodibinātās saistības pret kreditoru, t.i., aizdevuma līguma Nr./numurs/ kopiju. No prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pievienotā saņemto maksājumu uzskaitījuma redzams, ka atbildētāja nav pienācīgi pildījusi savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības. Prasības pieteikumam ir pievienots parāda aprēķins, faktiski saņemto maksājumu uzskaitījums, dokumenti, kas apliecina parāda atgūšanas darbību veikšanu, kā arī dokumenti, kas apliecina prasītājas tiesības prasīt neizpildīto saistību izpildi, t.i., cesijas līguma un pielikuma izraksti.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā atsaucas uz rakstveida vienošanos, kas bija neatņemama aizdevuma līguma sastāvdaļa. Prasītāja norāda, ka kreditors ar atbildētāju gan 2014.gada 17.oktobrī, gan 2015.gada 2.jūnijā, gan 2015.gada 9.decembrī u n 2015.gada 15.decembrī vienojās par nenokārtoto saistību dzēšanu. Ar šo puses vienojās tikai par saistību atmaksas nosacījumiem, ne par citiem būtiskiem līguma nosacījumiem. Prasītājas ieskatā minētie dokumenti neietekmē lietas izskatīšanas gaitu vai rezultātu, taču lūdz tos pievienot civillietas materiāliem. Turklāt prasītājas ieskatā attiecībā uz materiāltiesiskā iebilduma izteikšanu attiecināmas arī Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas prasības, proti, ka atbildētājam ne vien jāizsaka konkrēti iebildumi pret prasību, bet arī jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Pirmās instances tiesa ir ievērojusi vienu no svarīgākajiem Civilprocesa pamatprincipiem - sacīkstes principu. Atbildētāja gan pirmās instances tiesvedības laikā, gan arī apelācijas tiesvedības ietvaros tikai formāli iebilst pret prasību, vēl jo vairāk atbildētājas iebildumi ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem (lietas 116.-118.lapa).

[7] Atbildētāja iesniedza atsauksmi uz prasītājas paskaidrojumiem, kurā cita starpā norādīts, ka atbildētāja ir vērsusies Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, atbilde tiks saņemta mēneša laikā. Vienlaikus atbildētāja lūdz tiesu vērst uzmanību uz faktu, ka PTAC vairākkārt ir jau izvērtējis AS /Nosaukums E/ negodīgo komercpraksi un atzinis patērētāju tiesību pārkāpumus *(sk.:/internetvietne/.)*.

Atbildētājas ieskatā ir nesamērīgi, ka, veicot šobrīd pierādāmās iemaksas 1757,41 EUR apmērā, atmaksātā pamatsumma ir vien 198,72 EUR, un attiecīgi prasīta „atlikusī pamatsumma" 1935,59 EUR jeb prasības pieteikumā kā „galvenais parāds" tiek prasīts 2006,66 EUR. Atbildētāja iebilst pret pamatsummas apmēra uzrēķinu, no kuras attiecīgi atkarīgi arī visu citu procentu aprēķini. Turklāt, ja prasība tiktu apmierināta pilnā apmērā, atbildētāja par izsniegto aizdevumu 2134,31 EUR samaksātu vairāk kā dubultā apmērā (1757,41 + 3549,40 = 5306,81 EUR), kas nav taisnīgi un likumīgi pēc būtības.

Norādīts, ka vienpusējā atkāpšanās no līguma pēc būtības nenotika tikai 2017.gada 17.februārī, kā to norāda prasītāja, ko pierāda lietas materiāliem pievienotā sarakste e-pastos. Jau 2016.gada 3.novembrī e-pastā atbildētājai tika sniegta informācija, ka aizdevuma līgums nodots SIA /Nosaukums F/ piedziņas darbību veikšanai.

Atbildētāja paskaidro, ka jau pēc iespējamā pēdējā maksājuma veikšanas 2016.gada 1.februārī, 70 EUR apmērā, kas ir redzams gan AS /Nosaukums G/ bankas konta izdrukā, gan arī prasītājas iesniegtajā tiesai saņemto maksājumu uzskaitījumā aizdevuma līgumam Nr./numurs/, bet kas nekur neparādās tiesai iesniegtajā parāda aprēķinā, faktiski patvaļīgi visas iemaksātās summas tiek sadalītas pa maksājuma grafika pozīcijām, tomēr katra maksājuma nokavējuma diena varēja mainīt pozīciju summu apmērus.

Turklāt visās Vienošanās par nenokārtoto saistību dzēšanu (turpmāk arī Vienošanās) 1.punktā par „parādu" nav nofiksēta konkrēta summa uz konkrēto Vienošanās slēgšanas datumu ir „parāds", kas pēc būtības padara šīs vienošanās apstrīdamas. Vienošanās, saskaņā ar 5.1.punktu ir „neatņemama Līguma sastāvdaļa", ko prasītāja pirmās instances tiesai neiesniedza. Turklāt, Vienošanās 2.3.punktam atbildētājai netika sniegta informācija par „parāda atlikumu".

Būtiski, ka Vienošanās 3.1.punktā minēts, ka „klientam laicīgi veicot Parāda maksājumus, Kreditors atmaksas periodā neaprēķina līgumsodu", tomēr prasītāja ir aprēķinājusi līgumsodu. Turklāt vienpusēji atkāpjoties no līguma, „sākotnējais kreditors" 2017.gada 17.februārī paziņojumā ir norādījis, ka līgumsodu nepieprasa, tāpēc nav tiesiski pamatoti prasītājai prasīt līgumsodu.

Atbildētājas ieskatā iesniegtās Vienošanās noteikumi var mainīt lietas izskatīšanas rezultātu, tieši summu aprēķinu pamatotības ziņā. Faktiski jau Vienošanās laikā sākotnējam kreditoram nebija pamata iemaksātās summas sadalīt pa maksājuma grafika pozīcijām un prasītājai nebija pamata aprēķināt līgumsodu tādā apmērā. Atbildētāja iebilst pēc būtības par līgumsoda aprēķināšanu un prasīšanu no atbildētājas.

Turklāt, atbildētāja neatminas, ka par AS /Nosaukums E/ cesijas līgumu būtu pienācīgi paziņots. Tāpēc izlietot savas tiesības, ko paredz Civillikuma 1808.pants, atbildētājai nebija iespējams. Prasītāja atbildētājai ir sūtījusi e-pastu par šo prasību tikai vienu reizi, 2020.gada 19.oktobrī, norādot, ka pamatsumma ir 1935 EUR, līgumsods 113,92 EUR, kredīta procenti 1358,52 EUR, likumiskie procenti 426,05 EUR. Prasības pieteikumā atkal aprēķini ir citādi. Atbildētāja iebilst par līgumsoda un likumisko procentu aprēķināšanu pēc būtības.

Atbildētājai nav saprotams, kā tiek sadalītas iemaksātās summas, atbildētāja pārtrauca veikt maksājumus sākotnējam kreditoram, vēlējās dzēst saistības pilnībā, lūdza paziņot rakstveidā cik jāmaksā, bet rakstveida atbildi nesaņēma.

Tikai 2017.gada 17.februārī paziņojumā summa tika sadalīta pa pozīcijām. Atbildētājas ieskatā minētais paziņojums pierāda tikai prettiesiskas /Nosaukums E/Latvijas filiāles darbības.

Tātad, sākotnējā kreditora pārstāve /pers. C/ e-pastā 2016.gada 28.aprīlī atbild, ka parāda summa ir 1231,03 EUR. Pēc tam jau 2016.gada 29.aprīlī tika sniegta atbilde, ka summa ir aptuveni 2788,25 EUR, plus tekošie procenti. Tad sākotnējā kreditora pārstāvis /pers. D/ sniedz e-pastā informāciju, ka parāda summa uz 2016.gada 3.novembri ir 1794,43 EUR, bet summa „priekšlaicīgai saistību atmaksai" esot 3224,51 EUR. Atbildētājai nav saprotams, cik īsti jāmaksā, jo sīkāki paskaidrojumi pa pozīcijām, summām, kuras varēja ietekmēt kavēti maksājumi, netika sniegti.

2017.gada 17.februārī atbildētāja saņēma paziņojumu, kurā nesamaksātā aizdevuma pamatsumma norādīta 1935,59 EUR, un kopējais parāds norādīts 3393,80 EUR, kas ietvēra arī parāda piedziņas izdevumus un neskaidras citas komisijas. Nekādu paskaidrojumu kā un par kādu periodu aprēķināti līgumiskie procenti.

Paziņojumā aprēķināti „nesamaksātie līgumiskie procenti" 1358,52 EUR, bet prasības pieteikumā „aizdevuma lietošanas procenti" 1056,03 EUR apmērā. Kā tie ir veidojušies.

Norādīts, ka ar visu iepriekš minēto atbildētāja vēlas tiesai paskaidrot, kā veidojusies situācija, kāpēc viņa atteikusies maksāt bez paskaidrojumiem nosauktās summas, jo uzskata, ka aprēķinātais „parāds" neatbilst Latvijas valsts likumiem pēc būtības, īpaši „neatmaksātā pamatsumma" 1935,59 EUR apmērā (lietas 135.-137.lapa).

[8] Ar Zemgales apgabaltiesas 2021.gada 6.decembra lēmumu nolemts pievienot civillietas Nr.C73310521 materiāliem atbildētājas iesniegto Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2021.gada 1.decembra atbildi Nr./numurs/uz /pers. A/ iesniegumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.[11] panta trešo daļu noņemt civillietu no izskatīšanas rakstveida procesā 2021.gada 8.decembrī un nolikt lietu izskatīšanai apelācijas instances tiesas sēdē 2022.gada 23.februārī plkst.13.00 (lietas 176.-177., 178.-180.lapa).

[9] 2021.gada 30.decembrī prasītāja SIA /Nosaukums A/ iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasītāja atsakās no prasības daļā par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu. Lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai aizdevuma summas parādu 1935,59 EUR, aizdevuma lietošanas procentus 1056,03 EUR, aizdevuma līguma administrēšanas maksu 54,07 EUR, likumiskos procentus 443,86 EUR; parāda piedziņas izdevumus 17 EUR, tiesas izdevumus un ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 EUR, kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt procentus 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai). Pavisam kopā piedzīt 3892,36 EUR.

Paskaidrojumos cita starpā norādīts, ka prasītāja ir pienācīgā kārtā paziņojusi atbildētājai par cesiju saskaņā ar Civillikuma 1804.pantu.

Attiecībā uz atbildētājas iebildumiem par līgumsoda un likumisko procentu aprēķinu, maksājumu novirzīšanas kartību, kā arī Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk arī PTAC) atbildi, kurā PTAC norāda, ka Aizdevuma līguma Nr./numurs/ 1.2.apakšpunkta maksājumu novirzīšanas kārtība ir neatbilstoša Civillikuma 1843.pantam, prasītāja jau pirmās instances tiesvedības ietvaros norādīja, ka saņemtie maksājumi novirzīti saskaņā ar Civillikuma 1843.panta noteikumiem. Civillikuma 1843.pants nosaka, ka, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai.

No prasībai pievienotā parāda aprēķina izriet, ka atbildētāja kopā no 2014.gada 5.februāra līdz 2016.gada 1.februārim veikusi maksājumus 1757,41 EUR apmērā, kas tikuši novirzīti saskaņā ar Civillikuma 1843.panta nosacījumiem, nevis saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 1.2.punktu: 198,72 EUR novirzīti pamatsummas dzēšanai, 1413,56 EUR aizdevuma lietošanas procentu dzēšanai, 85,37 EUR komisijas dzēšanai, 59,76 EUR aizdevuma līguma administrēšanas maksas dzēšanai.

Puses vienojās, ka aizdevuma atmaksa tiks veikta atbilstoši aizdevuma grafikam, līdz ar to atbildētājai bija zināma kopējā aizdevuma atmaksa un kopējā procentu atmaksa.

Prasītāja no atbildētājas lūdz piedzīt aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu līdz paziņojumam par vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma. Aizdevuma lietošanas un likumisko procentu apmērs pat kopsummā nesasniedz aizdevuma pamatparāda apmēru, līdz ar to prasītājas ieskatā aprēķinātie procenti nav uzskatāmi par nesamērīgiem.

Saskaņā ar aizdevuma līguma pamatnoteikumu punktu „Komisija par līguma noformēšanu" 85,37 EUR atbildētāja apņēmās samaksāt, lūdzot aizdevēju ieturēt no izsniedzamās aizdevuma summas.

Atsaucoties uz judikatūru, norādīts, ka iebildumi par likumisko procentu aprēķināšanu nav pamatoti.

Savukārt attiecībā uz pamatsummas apmēru Augstākās tiesas Civillietu departaments 2016.gada 30.decembra spriedumā lietā Nr.SKC459/2016 noteica, ka netaisnīguma izvērtējumam nav pakļaujamas skaidri un saprotami formulētas līguma būtiskās sastāvdaļas, kuras parasti tiek apspriestas, piemēram, par piešķirtā kredīta summas apmēru. Līgumsoda iekļaušanu līgumā pašu par sevi nevar uzskatīt par netaisnīgu līguma noteikumu.

Izskatāmajā civillietā puses līgumā pielīgušas atbildētājas pienākumu maksāt procentus par faktiski izmantoto kredīta daļu, kas saskaņā ar Aizdevuma līguma pamatnoteikumiem ir 27,3053% gadā. Pie Aizdevuma līguma noslēgšanas atbildētāja bija arī informēta par kopējo summu, kas būs jāatmaksā aizdevējam, proti, aizdevuma līguma maksājuma grafikā norādīts, ka kopējā summa, kas jāmaksā aizņēmējam ir 3756,34 Ls jeb 5344,79 EUR. Aizdevuma līgums tika noslēgts ar atmaksas termiņu 60 mēneši, t.i., pieci gadi. Prasītāja par izsniegto aizdevuma lietošanu aprēķinājusi aizdevuma procentus, atbilstoši pielīgtajam apmēram līdz vienpusējai Aizdevuma līguma izbeigšanai.

Noslēdzot Aizdevuma līgumu, atbildētāja piekrita tā nosacījumiem, proti, uzņēmās saistības atgriezt pamatparāda summu, uzņēmās saistības maksāt procentus par kapitāla lietošanu un ikmēneša administrēšanas maksu, kā arī piekrita līguma nosacījumiem segt aizdevējam izdevumus, kas radušies saistībā ar parāda piedziņu, gadījumā, ja tiks kavēti maksājumi (līguma 4.3.punkts) (lietas 182.-185.lapa).

[10] Atbildētāja iesniedza paskaidrojumus, kuros cita starpā norādīts, ka atbildētāja nepiekrīt prasītājas iesniegtajam 2020.gada 7.decembra parāda aprēķinam (turpmāk arī Aprēķins), jo maksājumu novirzīšanās kārtība neatbilst Civillikuma 1843.pantā noteiktajai maksājumu novirzīšanas secībai, uz ko ir norādījis arī Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2021.gada 1.decembra vēstulē Nr./numurs/. Faktiski ir konstatējama nelikumīga un netaisnīga saņemto maksājumu dzēšanas prakse, tāpēc atbildētāja lūdz tiesu izvērtēt piemēroto līguma noteikumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajai daļai.

Prasītāja paskaidrojumos nav komentējusi arī PTAC konstatēto kļūdu Aprēķinā.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 21.septembrī pasludinātajā spriedumā lietā Nr.PKC-98/2015 ir noteikts, ka Civillikuma 1843.panta regulējums nepārprotami attiecināms vienīgi uz procentu maksājumiem, nevis līgumsodu. Kā skaidro PTAC, tas nozīmē, ka parāda atmaksai saņemtie maksājumi vispirms ir jāieskaita procentos un atlikusī summa jāizlieto pamatparāda dzēšanai, nevis līgumsoda un administratīvo izdevumu segšanai. Šī panta mērķis ir novērst praksē konstatētos gadījumus, kad pamatparāda dzēšana parādniekam kļūst neiespējama, jo saistību nepienācīgas izpildes gadījumā jebkurš parādnieka maksājums tiek novirzīts līgumsoda un procentu dzēšanai, nevis pamatparāda dzēšanai, kā tas arī ir noticis šajā gadījumā. Civillikuma 1843.panta grozījumu mērķis ir novērst praksē gadījumus, kad pamatparāda dzēšana kļūst neiespējama.

Prasītājas apgalvojums, ka maksājumi novirzīti atbilstoši Civillikuma 1843.panta nosacījumiem, neatbilst patiesībai, tāpēc faktiski Aprēķinu nevar uzskatīt par derīgu un likumīgu.

Norādīts, ka cedenta darbību šobrīd var vērtēt kā „negodīgu komercpraksi", jo cedents nav ņēmis vērā AS /Nosaukums E/ saistošās 2018.gada 22.marta apņemšanās. Atbildētāja lūdz tiesu vērtēt prasītājas rīcības atbilstību Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma prasībām.

Līgumi ir jāpilda, ja tie ir tiesiski noslēgti un ir spēkā. Tomēr, ja kāda no līguma sastāvdaļām nav likumīga, kā piemēram Aizdevuma līguma 1.2.maksāšanas novirzīšanas kārtība, tad jautājums, vai tiesiskais darījums ir spēkā. Noslēgtajam darījumam ir konstatējami arī „gribas defekti" no atbildētājas puses, turklāt kā patērētājam atbildētājai nebija dots pietiekams laiks, lai iepazītos ar līguma noteikumiem un izprastu to jēgu un nozīmi. Šāda prakse ir vērtējama kā patērētāja maldināšana. Noslēgtā darījuma spēkā esamība vai neesamība tiesai tomēr būtu jāvērtē arī šīs tiesvedības ietvaros, jo citādi tiks celta atsevišķa prasība par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža, jo līguma noteikumi ietverti prettiesiski un kreditors nav rīkojies labā ticībā. Cedenta rīcība neatbilst godīgai tirgus praksei un Civillikuma 1.pantā noteiktajam labas ticības principam.

Atbildētājai ir tiesības lūgt tiesu šajā tiesvedībā izvērtēt līguma noteikumus, pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu (lietas 197.lapa).

[11] Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzēja atbildētāja /pers. A/ uzturēja apelācijas sūdzību, prasību atzina daļēji, proti, daļā par pamatparāda 376,90 EUR un likumisko procentu 135,68 EUR piedziņu, pārējā daļā prasību neatzina, sniedza apelācijas sūdzībai un rakstveida paskaidrojumiem analogus paskaidrojumus.

[12] Tiesas sēdē prasītājas SIA /Nosaukums A/ pārstāve /pers. B/ apelācijas sūdzību neatzina, norādot, ka prasītāja ir atteikusies no prasības daļā par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu, pārējā daļā uztur prasību. Prasītājas pārstāve sniedza prasībai un rakstveida paskaidrojumiem analogus paskaidrojumus.

Motīvu daļa

[13] Zemgales apgabaltiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka atbildētājas /pers. A/ apelācijas sūdzība daļēji ir pamatota, prasība ir pamatota daļēji. Tiesvedība lietā prasības daļā par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu izbeidzama saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu, sakarā ar prasītājas atteikšanos no prasības norādītajā daļā.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts apelācijas sūdzībā.

No atbildētājas apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētāja Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumu pārsūdzējusi pilnā apjomā.

Apelācijas instances tiesā atbildētāja paskaidroja, ka prasību atzīst daļā par pamatparāda 376,90 EUR un likumisko procentu 135,68 EUR piedziņu.

Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi.

Apelācijas instances tiesā prasītāja, izmantojot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 1.punktā paredzētās tiesības, atteicās no prasības daļā par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu.

Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedums daļā, kurā tiesa atzina, ka nav pamata prasījuma apmierināšanai daļā par ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu 5,44 EUR piedziņu, nav pārsūdzēts, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrajai daļai stājies spēkā.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda par šajā spriedumā 3.1. - 3.4.punktā norādītajiem pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem.

[16] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikts, ka, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti, novērtējot Aizdevuma līguma noteikumus un lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, apmierināja prasību daļā par aizdevuma parāda 1935,59 EUR, līgumisko procentu 1056,03 EUR par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim, likumisko procentu 443,86 EUR par laika periodu no 2017.gada 18.februāra līdz 2020.rgada 14.decembrim, aizdevuma administrēšanas maksas 54,07 EUR un parāda atgūšanas izdevumu 17 EUR piedziņu. Zemgales rajona tiesas 2021.gada 12.maija spriedumā ietvertais pamatojums norādītajā daļā ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem atzīst, ka Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[17] Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti un apelācijas instances tiesā papildus iesniegtie pierādījumi nedod pamatu prasības noraidīšanai norādītajā daļā.

Apelācijas sūdzība pamatota daļā, ar kuru pārsūdzēts pirmās instances tiesas spriedums par līgumsoda piedziņu.

[17.1] Atbildētāja/pers. A/ apelācijas sūdzībā norādījusi, ka nepiekrīt galvenā parāda summai, kā arī līdz ar to visiem aprēķinātajiem procentiem.

Norādījusi, ka parāda aprēķins nesakrīt ar maksājuma grafiku, turklāt atbildētāja nav saņēmusi no tiesas prasītājas iesniegto maksājumu uzskaitījumu, tāpēc nav iespējams neko secināt. Tāda situācija nav pieļaujama arī no patērētāju tiesību aizsardzības viedokļa.

Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētājas iebildumus un lūgumus, turklāt nav rūpīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus. Tiesa nav izvērtējusi kā veidojies parāds, jo prasītājas neiesniegtie dokumenti (Vienošanās) būtiski maina visas prasītājas aprēķinātās summas un procentus, tikai atsaukusies uz prasītājas prasību.

Tiesa nospriedusi piedzīt no atbildētājas vēl aizdevuma administrēšanas maksu 54,07 EUR. Aizdevuma administrēšanas maksa nekad nav bijusi noteikta kā atsevišķs maksājums, jo aizdevuma atmaksa bija jāveic vienā maksājumā, tāpēc atbildētāja uzskata, ka tiesa šādu lēmumu pieņēmusi nepamatoti.

[17.2] Paskaidrojumos apelācijas instances tiesai atbildētāja norādīja, ka viņas ieskatā ir nesamērīgi, ka veicot iemaksas 1757,41 EUR apmērā, atmaksātā pamatsumma ir vien 198,72 EUR, un attiecīgi prasīta „atlikusī pamatsumma" 1935,59 EUR, turklāt, ja prasība tiktu apmierinātā pilnā apmērā, atbildētāja par izsniegto aizdevumu 2134,31 EUR samaksātu vairāk kā dubultā apmērā (1757,41 + 3549,40 = 5306,81 EUR), kas nav taisnīgi un likumīgi.

Atbildētājas ieskatā iesniegtās Vienošanās noteikumi var mainīt lietas izskatīšanas rezultātu, jo faktiski jau Vienošanās laikā sākotnējam kreditoram nebija pamata iemaksātās summas sadalīt pa maksājuma grafika pozīcijām un prasītājai nebija pamata aprēķināt līgumsodu. Atbildētāja iebilst prasībai par līgumsoda piedziņu.

[18] Lietā nav strīda, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp /Nosaukums E/Latvijas filiāli un /pers. A/ uz Aizdevuma līguma pamata, atbildētāja ir uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, savukārt/Nosaukums E/ Latvijas filiāle, kuras prasījuma tiesību pārņēmēja ir prasītāja, – par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, savukārt noslēgtais Aizdevuma līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumu minētā likuma 8.panta pirmās daļas izpratnē. Līdz ar to pušu tiesiskās attiecības, kas izriet no Aizdevuma līguma, vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas kā speciālās tiesību normas.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma mērķis ir nodrošināt patērētājiem iespēju īstenot un aizsargāt savas likumīgās tiesības, kā arī aizsargāt patērētāju kolektīvās intereses (2.pants).

[18.1] No Aizdevuma līguma maksājumu grafika redzams, ka atbildētājai saskaņā ar noslēgto līgumu katru mēnesi laikā no 2013.gada 5.decembra

līdz 2018.gada 5.septembrim bija jāveic maksājums 62,66 Ls jeb 89,16 EUR, 2018.gada 5.oktobrī – 62,06 Ls jeb 88,30 EUR, kas ietvēra aizdevuma daļu, procentus par aizdevuma lietošanu un administrēšanas maksu (lietas 14.lapa). Maksājumu grafikā norādīta kopējā summa, kas atbildētājai jāsamaksā 60 mēnešu laikā, proti, 3756,34 Ls jeb 5344,79 EUR, tostarp procentu summa 2076,34 Ls jeb 2954,37 EUR, administrēšanas maksa 120 Ls jeb 170,74 EUR.

Komisijas maksa 60 Ls par līguma noformēšanu samaksāta Aizdevuma līguma noslēgšanas brīdī 2013.gada 10.septembrī saskaņā ar aizdevuma līguma pamatnoteikumu punktu „Komisija par līguma noformēšanu".

Prasītāja pamatoti, atsaucoties uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 30.decembra spriedumā lietā Nr.SKC459/2016 pausto atziņu, paskaidrojumos norādījusi, ka netaisnīguma izvērtējumam nav pakļaujamas skaidri un saprotami formulētas līguma būtiskās sastāvdaļas, kuras parasti tiek apspriestas.

Izskatāmajā civillietā puses līgumā pielīgušas atbildētājas pienākumu maksāt procentus par faktiski izmantoto kredīta daļu, kas saskaņā ar Aizdevuma līguma pamatnoteikumiem ir 27,3053% gadā. Pie Aizdevuma līguma noslēgšanas atbildētāja bija arī informēta par kopējo summu, kas būs jāatmaksā aizdevējam, proti, Aizdevuma līguma maksājuma grafikā norādīts, ka kopējā summa, kas jāmaksā aizņēmējam ir 3756,34 Ls jeb 5344,79 EUR. Aizdevuma līgums tika noslēgts ar atmaksas termiņu 60 mēneši, t.i., pieci gadi. Prasītāja par izsniegto aizdevuma lietošanu aprēķinājusi aizdevuma procentus, atbilstoši pielīgtajam apmēram līdz vienpusējai Aizdevuma līguma izbeigšanai.

Noslēdzot Aizdevuma līgumu, atbildētāja piekrita tā nosacījumiem, proti, uzņēmās saistības atgriezt pamatparāda summu, uzņēmās saistības maksāt procentus par kapitāla lietošanu un ikmēneša administrēšanas maksu.

No apelācijas instances tiesā iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka 2014.gada 17.oktobrī, 2015.gada 2.jūnijā, 2015.gada 9.decembrī un 2015.gada 15.decembrī starp atbildētāju un Kreditoru tika noslēgtas vienošanās par nenokārtoto saistību dzēšanu, kas paredzēja uzkrāto un neatmaksāto Aizdevuma līgumā paredzēto maksājumu samaksas kārtību, un atbildētājas pienākumu turpināt pildīt Aizdevuma līguma noteikumus (lietas 119.-129.lapa).

Nav strīda, un to apstiprina lietas materiāli, ka atbildētāja ir veikusi maksājumus kopējā summā 1757,41 EUR apmērā. Pēdējais maksājums veikts 2016.gada 1.februārī.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2.1.punktu Kreditors 2017.gada 17.februārī nosūtījis atbildētājai paziņojumu par atkāpšanos no līguma (lietas 25.lapa). Paziņojumā norādīts, ka parāda pamatsumma ir 1935,59 EUR, nesamaksātie līgumiskie procenti 1358,52 EUR, ar parāda piedziņu saistītie izdevumi 28,44 EUR, citas komisijas 71,25 EUR.

A r 2018.gada 6.augusta paziņojumu par kreditora maiņu prasītāja informējusi atbildētāju, ka /Nosaukums E/ Latvijas filiāle cedējusi SIA /Nosaukums A/ prasījuma tiesības pret atbildētāju ar visām pie tām piederīgām blakustiesībām (lietas 23.lapa).

[18.2] Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka nepiekrīt prasītājas iesniegtajam 2020.gada 7.decembra parāda aprēķinam, jo maksājumu novirzīšanas kārtība neatbilst Civillikuma 1843.pantā noteiktajai maksājumu novirzīšanas secībai, uz ko ir norādījis arī Patērētāju tiesību aizsardzības centrs 2021.gada 1.decembra vēstulē Nr./numurs/.

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk arī PTAC) 2021.gada 1.decembra atbildē uz /pers. A/ iesniegumu Nr./numurs/ (lietas 169.-174.lapa) cita starpā norādījis, ka, izvērtējot Aizdevuma līguma 1.2.apakšpunktu, kas paredz, ka: „No summām, kuras Aizdevējs saņem no Aizņēmēja Līguma izpildes gaitā vispirms tiek uzskatīti par samaksātiem ar Aizdevuma piedziņu saistītie izdevumi, tad līgumsods, tad nesamaksātie Procenti, tad citi maksājumi saskaņā ar Līgumu, tad ikmēneša administrēšanas maksa un visbeidzot Aizdevuma summa.", PTAC konstatē, ka līguma 1.2.apakšpunkta maksājumu novirzīšanas kārtība ir neatbilstoša Civillikuma 1843.pantam.

Judikatūrā atzīts, ka līguma noteikums, ar kuru patērētājs atteicies no savām likumiskajām tiesībām, pie kurām pieder viņa saistību nokārtošana atbilstoši Civillikuma 1843.panta noteikumiem, nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām, tādējādi pārkāpjot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantā noteikto vienlīdzības principu. Šāds noteikums vienlaikus ir atzīstams par netaisnīgu un spēkā neesošu saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo daļu *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 26.janvāra sprieduma lietā Nr.SKC 40/2018, C30516713 10.punktu).*

Līdz ar to Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 1.2.punkts nav piemērojams.

Prasītāja, iebilstot atbildētājas argumentam par veikto maksājumu novirzīšanu, norādījusi, ka saņemtie maksājumi novirzīti saskaņā ar Civillikuma 1843.panta noteikumiem, kas noteic, ka, ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai. No prasībai pievienotā parāda aprēķina izriet, ka atbildētāja kopā no 2014.gada 5.februāra līdz 2016.gada 1.februārim veikusi maksājumus 1757,41 EUR apmērā, kas tikuši novirzīti saskaņā ar Civillikuma 1843.panta nosacījumiem, nevis saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 1.2.punktu, proti, 198,72 EUR novirzīti pamatsummas dzēšanai, 1413,56 EUR aizdevuma lietošanas procentu dzēšanai, 85,37 EUR komisijas dzēšanai, 59,76 EUR aizdevuma līguma administrēšanas maksas dzēšanai. Puses vienojās, ka aizdevuma atmaksa tiks veikta atbilstoši aizdevuma grafikam, līdz ar to atbildētājai bija zināma kopējā aizdevuma atmaksa un kopējā procentu atmaksa.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka prasītājas paskaidrojumus par to, ka atbildētājas veiktie maksājumi ieskaitīti atbilstoši Civillikuma 1843.panta noteikumiem, apstiprina prasītājas pirmās instances tiesā un apelācijas instances tiesā iesniegtie parāda aprēķini (lietas 12., 205.lapa), no kuriem redzams, ka saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem un maksājuma grafiku veiktie maksājumi tika ieskaitīti pamatsummas, lietošanas procentu un administrēšanas maksas samaksai, savukārt, daļējas samaksas veikšanas gadījumā, maksājumi novirzīti uzkrājušos lietošanas procentu un administrēšanas maksas samaksai. Līgumsoda samaksai atbildētājas veiktie maksājumi nav ieskaitīti.

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs minētajā atbildē norādījis, ka saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem puses vienojās, ka Filiāle ir tiesīga aprēķināt līguma administrēšanas maksu 2,85 EUR (2 Ls) apmērā, katru mēnesi.

Laika periodā no 2013.gada 5.decembra līdz 2015.gada 6.jūlijam Filiāle ieturēja līguma administrēšanas maksu par kopējo summu 59,76 EUR. PTAC vērš uzmanību uz Civillikuma 1533.pantu, kas paredz, ka līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem notikusi pilnīga

vienošanās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām ar nolūku savstarpēji saistīties. Konkrētajā gadījumā secināms, ka, parakstot Līgumu atbildētāja piekrita nodibinātajām tiesiskajām saistībām. Vienlaikus PTAC uzsver, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto (Civillikuma 1587.pants). Tātad minētā tiesību norma uzliek līdzējiem izpildīt tiesīgi noslēgtus līgumus. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1.pantu tiesības un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Ievērojot norādīto, Filiāle bija tiesīga ieturēt no /pers. A/ līguma administrēšanas maksu saskaņā ar Līguma noteikumiem līdz brīdim, kad Filiāle atkāpās no Līguma, proti, līdz 2017.gada 17.februārim.

Apelācijas instances tiesa piekrīt PTAC viedoklim par atbildētājas pienākumu samaksāt piešķirto aizdevuma administrēšanas maksu līdz 2017.gada 17.februārim.

Ievērojot norādīto, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apelatores argumenti un apelācijas instances tiesā papildus iesniegtie pierādījumi nedod pamatu prasības noraidīšanai. Kā norādīts iepriekš, apelācijas instances tiesa pilnīgi pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai par prasības apmierināšanu 16.punktā norādītajā daļā.

[18.3] Apelācijas instances tiesa piekrīt apelatores viedoklim, ka pirmās instances tiesa nepamatoti apmierināja prasību daļā par līgumsoda piedziņu. Tiesa nav ņēmusi vērā judikatūru attiecībā uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normu piemērošanu šajā jautājumā.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmā daļa aizliedz ražotājam, pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešā daļa paredz, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā dota netaisnīgo līguma noteikumu definīcija un uzskaitījums. Cita starpā par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi saīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus (4.punkts).

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektā daļa noteic, ka līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja tas sastādīts iepriekš un līdz ar to patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā noteikuma saturu; īpaši tas attiecas uz iepriekš sagatavotiem tipveida līgumiem.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta septītā daļa paredz, ka, ja ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apgalvo, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti ar patērētāju, viņa pienākums ir to pierādīt.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2006.gada 7.marta spriedumā lietā Nr.SKA-59 norādījis: „ (..) par apspriestiem līguma noteikumiem ir atzīstams tāds līguma noteikums, par kuru līgumslēdzēji savstarpēji apspriežot (savstarpēji apmainoties viedokļiem) ir vienojušies (..) Iepriekš sastādīta tipveida līguma noteikumi ir savstarpēji neapspriesti. Teorētiska iespēja apspriest katru līguma noteikumu atsevišķi nepierāda, ka tā konkrētajā gadījumā ir notikusi".

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Augstākās tiesas Civillietu departaments 2015.gada 21.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-206/2015, interpretējot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu un tajā ietvertās normas piemērošanas tiesiskās sekas, norādījis: „No minētās normas teksta, kas formulēts, transformējot Eiropas Padomes 1993.gada 5.aprīļa direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6.pantā iekļautos pamatnosacījumus, izriet, ka strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju līguma netaisnīgie noteikumi nav piemērojami.

Kā norādījusi Eiropas Savienības Tiesa, Direktīvas 93/13 6.panta 1.punkts jāinterpretē tādējādi, ka Valsts tiesām ir vienīgi pienākums noraidīt negodīga līguma noteikuma piemērošanu, lai patērētājam neradītu saistošas sekas, bet tām nav tiesību koriģēt šā noteikuma saturu *(sk. 2015.gada 21.janvāra sprieduma lietā C-482/13 – Unicaja Banko un Caixbank 28.punktu)*.

To ievērojot, secināms, ja līguma noteikums atzīts par negodīgu, tad tiesa to nepiemēro, nevis vērtē, kāds būtu līgumsaistību taisnīgāks noregulējums" *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 21.oktobra sprieduma lietā Nr.SKC-206/2015 10.punktu).*

Tiesai nav jāvērtē līgumsoda apmērs Civillikuma 1724.[1] panta kontekstā, ja līguma noteikums par līgumsodu ir atzīts par netaisnīgu. Netaisnīgs līguma noteikums nav piemērojams (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa) *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 26.janvāra sprieduma lietā Nr.SKC 40/2018, C30516713 12.punktu).*

Ievērojot norādīto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesai, konstatējot, ka Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 4.1.punkts paredz no līguma izrietošo maksājumu kavējumu gadījumā līgumsoda samaksu 1% apmērā no nokavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu, un lietā nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu secināt, ka, slēdzot Aizdevuma līgumu, minētā punkta noteikumi ar atbildētāju tika apspriesti, bija pamats secināt, ka Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 4.1.punkts ir atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma norādīto normu izpratnē un nav piemērojams.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesā prasītāja ir atteikusies no prasības daļā par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu, tiesvedība lietā šajā daļā ir izbeidzama saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu.

[19] Par tiesas izdevumu atlīdzināšanu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, tiesa izdevumus prasītājam piespriež proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka, ja prasītājs atsakās no prasības, viņš atlīdzina atbildētājam radušos tiesas izdevumus. Prasītāja samaksātos tiesas izdevumus šajā gadījumā atbildētājs neatlīdzina. Tomēr, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis,

tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta 98,17% apmērā, no atbildētājas prasītājas labā saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu attiecīgi piedzenami prasītājas tiesas izdevumi 98,17% apmērā no samaksātās tiesas izdevumu summas.

Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 377,30 EUR (lietas 8., 9.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR (lietas 10.lapa). Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenama samaksātās valsts nodevas daļa 370,40 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 EUR, kopā – 375,87 EUR

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu no prasītājas atbildētājas labā piedzenami prasītājas tiesas izdevumi 1,83% apmērā no samaksātās tiesas izdevumu summas, jo prasītājas atteikums no prasības daļā par līgumsoda piedziņu nav saistīts ar prasījuma apmierināšanu pēc prasības celšanas.

Atbildētāja, iesniedzot apelācijas sūdzību, samaksājusi valsts nodevu 377,30 EUR (lietas 101.lapa), līdz ar to no prasītājas atbildētājas labā piedzenama samaksātās valsts nodevas daļa 6,90 EUR.

[20] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu pusēm nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 433., 434., 440.[11], 440.[12] pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

SIA /Nosaukums A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, galveno parādu 1935,59 EUR, līgumiskos procentus 1056,03 EUR par laika periodu no 2015.gada 7.jūlija līdz 2017.gada 17.februārim, likumiskos procentus 443,86 EUR par laika periodu no 2017.gada 18.februāra līdz 2020.gada 14.decembrim, aizdevuma administrēšanas maksu 54,07 EUR, parāda atgūšanas izdevumus 17 EUR un tiesas izdevumus 375,87 EUR.

Samaksa veicama SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr. /konta numurs/, Luminor Bank AS.

Noteikt SIA /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās parāda pamatsummas.

Izbeigt tiesvedību SIA /Nosaukums A/ prasības daļā pret /pers. A/ par līgumsoda 59,85 EUR piedziņu.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā valsts nodevu 6,90 EUR.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (paraksts) S.Maršāne
Tiesnese (paraksts) I.Skudra
Tiesnese (paraksts) I.Belicka